

Ewa Niesiołowska

Osjaków, pow. Wieluń. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 6, 35-36

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

datowany na podstawie ułamków ceramiki tworzących wykładzinę na jego dnie, na przełom XI-XII wieku.

Badania na tym stanowisku będą kontynuowane.

ORLIŚKA SOKOLNICKIE, pow. Tarnobrzeg Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Szerek-Waszkowska,
Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury ceramiki sznurowej i ślady osadnictwa kultury trzecinieckiej.

Stanowisko położone jest na lekkim piaszczystym wzniesieniu w środku wsi na zabudowanych działkach. Przebadano około 12 arów, na których odkryto kilka jam owalnego i prawie prostokątnego kształtu oraz liczne ślady słupów.

Jamy wypełnione były szarą ziemią z zawartością niewielkiej ilości ułamków naczyń. Na dnie jednej z nich znaleziono siekierkę z krzemienia świeciechowskiego.

Ślady słupów rozmieszczone były prawdopodobnie na planie prostokątów jednakże z powodu zabudowy terenu nie można było odkryć ich całości.

Poza omawianymi obiektami w czystym piasku znaleziono czerpaczek, obok którego położony był sierp krzemienisty. Wyjątkowym znaleziskiem był skarb sercowatych grocików złożony w doniczkowatym naczyniu z taśmowatym uchem. Górna część naczynia i ucho zdobione były odciskami sznura.

Materiały krzemienne i większość ceramicznych jest charakterystyczna dla kultury ceramiki sznurowej. Na badanym stanowisku odkryto również ułamki naczyń typowe dla kultury trzecinieckiej.

Badania nie będą kontynuowane ze względu na istniejącą zabudowę.

OSJAKÓW, pow. Wieluń
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Ewa Niesiołowska,
Finansował WKZ w Łodzi. Piąty sezon badań.
Osada wielokulturowa z okresów mezolitu,
neolitu i epoki brązu.

Wykopy zostały założone w części południowej stanowiska, w nawiązaniu do jego przebadanej części. Wyeksplorowano 78 m² uzyskując 6 500 zabytków, w tym około 500 fragmentów ceramiki, pozostałe to prawie wyłącznie materiały krzemienne, wśród których wyróżniono około 200 rdzeni i narzędzi.

Na całym terenie objętym do tej pory eksploracją zabytki spoczywały w układzie bezkrzemienicowym, nie tworząc skupień. Wykop był nimi intensywnie nasycony, jedynie w partii południowo-wschodniej i w części zachodniej stanowiska liczba ich maleje.

W bieżącym sezonie odkryto dość regularne zaciemnienie, trudno czytelne w warstwie kulturowej, które jest prawdopodobnie pozostałością budynku mieszkalnego, gdyż znajdowało się w nim palenisko. Szerokość jego wynosi około 3 m, zaś długość nie jest znana, gdyż obiekt nie został odkopany w całości/ wiadomo na razie, że przekracza 3 m/. Znaleziony materiał skłania do wiązania go również z kulturą ceramiki grzebykowo-dołkowej, choć ostatecznie rozstrzygnię o tym gruntowna analiza materiału. Tuż obok chaty znaleziono skupienie kilkunastu brył surowca krzemienno- w większości przygotowanych na rdzenie lub same rdzenie w początkowej fazie eksploatacji / może skład surowca/.

We wschodniej partii osady natrafiono ponadto na dwie jamy o dość regularnym kształcie, które zostały odkryte tylko częściowo. Charakter tych jam nie jest na razie wyjaśniony.

Nie rozstrzygnięto jeszcze problemów wiążących się ze sprecyzowaniem przynależności kulturowej bogatych materiałów krzemienno- w przeważającej mierze, tak jak i w latach poprzednich, wiąże się z kulturą ceramiki grzebykowo-dołkowej, tylko nieliczny procent przynależy do innych kultur neolitycznych i wczesnobronzowych.

Na całym wykopie odkryto i wyeksplorowano warstwę gleby kopalnej /allerödskiej/, w której znaleziono jeden odłupek pochodzący od rdzenia dwupiętowego.

Badania będą kontynuowane.

POGANICE, pow. Słupsk
Stanowisko 4

Katedra Archeologii Uniwersy-
tetu Adama Mickiewicza w
Poznaniu, Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Dobrochna Jankowska.
Finansował WKZ w Koszalinie. Drugi sezon ba-
dań. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych.

Badania miały na celu uchwycenie zasięgu osady w jej części południowej oraz szerokopłaszczyznowe rozpoznanie dwu " centrów osadniczych", na które natrafiono w roku ubiegłym. Eksploracją objęto obszar o łącznej powierzchni 3 arów. Zastosowa-
no możliwie dokładną metodę eksploracji, wprowadzając ścisłą lokalizację całego